

CASTELLÓ D'EMPÚRIES · CULTURA & SOCIETAT

Jack Gou troba en el fotoperiodisme una via per deixar testimoni d'un moment històric

► El fotògraf, que fa cinc anys que viu a Castelló, cobreix quasi tots els actes vinculats amb el procés d'autodeterminació

CRISTINA VILÀ CASTELLÓ

■ Quan Jack Gou (la Bisbal d'Empordà, 1953) va participar el 29 de setembre del 2017 en la manifestació d'estudiants a Girona a favor del referèndum d'autodeterminació, no sabia que allò li obriria les portes al món del fotoperiodisme i, alhora, a viure un any ple d'emocions. Sense buscar-ho, va passar a dedicar-se plenament a cobrir un munt d'actes vinculats al procés, entre ells Brussel·les o la presó de Puig de les Basses, i a deixar-ne testimoni amb les seves imatges. Unes fotografies, i també vídeos, que es van poder veure temps enrere a La Cate de Figueres i que, més endavant, potser s'exposaran a França i en algun altre espai de la comarca.

«Jo volia fer alguna cosa diferent», explica Gou. Les seves imatges són en blanc i negre, però conserven parts en color amb la voluntat de traspuar l'emoció del moment viscut. El fotògraf, que col·labora activament amb Omnium Cultural, l'ANC i els CDR, se sent totalment lliure de cobrir qualsevol acte, tot i que el fotoperiodisme en si no li interessa massa. «El tema del procés et permet fer fotografies o vídeos on es veu la gent il·lusionada», comenta Gou, que no té cap dubte que vivim «moments històrics». Tots aquests treballs els penja al seu web jackgou.cat. Gou reconeix que «hi ha hagut moments que m'han saltat les llàgrimes». Després de l'1-O, però, va decidir «fer un reset» i parlar un temps tot i això la seva voluntat és anar fent.

Els orígens de la passió

Fa tretze anys que Jack Gou viu a l'Empordà i en fa cinc, a Castelló d'Empúries. La passió per la fotografia li va néixer ja de petit, potser heretada del seu pare, a qui també

li agradava. Com en molts casos, va trobar una màquina antiga de fotografier per casa, una Ajax. Més tard ja es va comprar una Yashica-Mat, «que es mirava per dalt» amb format 6x6 i tot manual. «La primera seriosa va ser una Nikon i sempre més hi he treballat», explica Gou qui, a diferència del seu pare, ell sí que es va prendre aquest art més seriosament, formant-se de forma autodidacta, malgrat que mai la va tenir com a ofici principal. Ho va compaginar amb la feina en un banc. La fotografia, però, la va adaptar a les seves altres aficions, sobretot les esportives, com

ara la vela, que el va dur a treballar per revistes nàutiques ja desaparegudes cobrint regates. També va fer reportatges de viatges. Més tard, va entrar en el camp de l'arquitectura i l'interiorisme. Eren els temps de les Olimpíades de Barcelona i l'Expo de Sevilla que ell recorda «com una bogeria».

Jack Gou busca capturar amb la fotografia l'emoció de cada moment; per ell són temps «històrics»

JACK GOU